

Kotimaansivut

EUROOPAN VYÖHYKKEEN
JOHTOKUNNAN SANOMA

”Vaan minä valitsin teidät”

Vanhin Gérard Caussé, Ranska

ensimmäinen neuvonantaja vyöhykkeen johtokunnassa

Koin yhden elämäni suurimmista yllätyksistä, kun eräänä iltana tammikuussa 2008 presidentti Thomas S. Monson soitti minulle kotiin. Voin vieläkin kuulla hänen sanansa: ”Sinut kutsutaan palvelemaan seitsemänkymmenen ensimmäisessä koorumissa 70 vuoden ikään asti.” Suoritin pikaisen päässälaskun ja tajusin, että tämä tehtävä kestäisi yli 25 vuotta, eli toisin sanoen ikuisuuden!

Sen jälkeen olen usein pohdiskellut kirkon tehtäviemme tärkeyttä ja kestoa. Kuulemme joskus ihmisten sanovan: ”Minut olisi aika vapauttaa” tai ”Olen palvellut tässä tehtävässä liian pitkään.” Totta puhuen asiaa ei pitäisi esittää tällä tavoin. Se, että laskeamme tehtävän kestoaikaa, merkitsee sitä, että me unohtamme, millaista meidän kirkon jäsenten henkilökohtainen sitoutuminen oikein on luonteeltaan.

Kun Vapahtaja antoi viimeisiä ohjeitaan apostoleilleen, hän sanoi heille: ”Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät.”¹ Muistan erään nuoren isän hämmästyneen ilmeen, kun hiljattain esitin hänelle kutsun vaarnanjohtajaksi. Hän ei ollut järjestänyt vaalikampanjaa tullakseen valituksi. Hän ei ollut tavoitellut kunniaa eikä valtaa. Hän tunsu itsensä täysin riittämättömäksi niin monien vastuullisten tehtävien edessä. Kuitenkin hän otti kutsun vastaan uskossa ja nöyryydessä, tietäen, että se tuli Herralta.

Kirkon tehtävämme ovat ajallisia ja näkyviä ilmauksia kestävämmästä ja syvemmästä sitoutuneisuudesta. Kun Jeesus tunsu kuolemansa olevan lähellä, Hän osoitti nämä haastavat sanat opetuslapsilleen: ”Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät.”² Kun astumme kasteen vesiin, meistä tulee Vapahtajan ’lähettäjäitä’ tai jopa Hänen ’edustajiaan’. Me teemme vakavan sitoumuksen olla välineenä Hänen käsissään tehdäksemme pelastuksen työtä.

Tehtävän luonteella ja kestolla ei ole paljonkaan

merkitystä, sillä meidän palvelutehtävämme on luonteeltaan iankaikkinen. Se jatkuu pitkälle tämän elämän jälkeen, kuten presidentti Joseph F. Smithin näky kuvaa: ”Näin, että tämän taloudenhoitokau-

den uskolliset vanhimmat, kun he poistuvat kuolevaisesta elämästä, jatkavat työtään – – kuolleiden henkien suuressa maailmassa.”³

Sillä ei ole paljonkaan merkitystä, ketä ja kenen kanssa me palvelemme. Me emme valitse palvelustovereitamme emmekä niitä, joita autamme, henkilökohtaisten mieltymystemme mukaan. Vapahtajan tavoin me saarnaamme evankeliumia kaikille ja palvelemme kaikkia

**Vanhin Gérard
Caussé**

varauksetta ja henkilöön katsomatta.

Presidentti Monson esitti meille vastikään haasteena tämän kysymyksen: ”Mitä sinä olet tehnyt jonkun hyväksi tänään?”⁴ Tämä profeetallinen kutsu palauttaa meidät Kristuksen opetuslapset palvelutehtävämme todelliseen ytimeen. Se ei riipu tämänhetkisestä kirkon tehtävästämme tai muusta meille annetusta tehtävästä. Se on elämäntapa. Se antaa merkitystä maalliselle olemassaolollemme ja iankaikkiselle elämällemme.

Me olemme todellakin veljämme vartijoita, olivat he sitten kirkon jäseniä tai eivät. Jos löytäisitte rokotteen syöpää vastaan, eikö ensimmäinen reaktionne olisi levittää uutista mahdollisimman nopeasti henkien pelastamiseksi? Me uskomme, että evankeliumi on yleislääke suurimpaan osaan nykymaailman vaivoista. Siksi me olemme niin innokkaita levittämään tätä hyvää sanomaa.

Vyöhykkeen johtokunta asetti hiljattain tavoitteeksi aktiivisten jäsenten määrän kaksinkertaistamisen Euroopassa seuraavien kymmenen vuoden aikana. Onnistuakseen tuo tavoite ei vaadi ohjelmia, ei monimutkaista organisoitua eikä erityisiä välineitä. Se riippuu jokaisen halusta ja uskosta. Jos jokainen jäsen toisi yhden sielun Kristuksen luokse tai toisi yhden henkilön takaisin, se riittäisi

kaksinkertaistamaan läsnäolijoiden määrän kaikissa Euroopan seurakunnissa.

Ei tarvitse olla kokoaikainen lähetyssaarnaaja löytääkseen ihmisiä, jotka etsivät totuutta. Ei tarvitse olla piispa, Apuyhdistyksen johtaja tai kotiopettaja ollakseen yhteydessä vähemmän aktiiviseen jäsenen. On lukemattomia mahdollisuuksia, jotka riippuvat vain uskostamme siihen, että ”Herra valmistaa ihmisiä ottamaan vastaan sinut ja palaute-tun evankeliumin,” ja että ”Hän johtaa sinut heidän luokseen tai Hän johtaa heidät sinun luoksesi⁵.”

Tässä on joitakin yksinkertaisia ja konkreettisia asioita, joita me kaikki voimme tehdä:

- Pidämme aina mukanaamme kampanjakortteja ja jaamme niitä.
- Teemme luettelon ihmisistä, joita voimme auttaa palaamaan kirkkoon. Esitämme heille kutsun vastaanottaa lähetyssaarnaajat.
- Laitamme henkilökuvaksemme ja todistuksemme Mormon.org -sivustolle (englanniksi).
- Kutsumme sukulaisemme ja ystävämme tärkeään perhetapahtumaan, joka pidetään kirkossa, kuten kastetoimitus, pappeuteen asettaminen, hengellinen kokous avioliiton solmimisen yhteydessä, lähetyssaarnaajan lähteminen jne.
- Menemme ystäviemme kanssa kirkon sukututkimuskeskukseen.
- Keskitymme seurakuntaneuvostossa ja apujärjestöjen kokouksissa ohjelmien tai toimintojen sijasta ihmisiin.
- Menemme lähetyssaarnaajien kanssa opettamaan ihmisiä.

Evankeliumin jakaminen syyttää ilon liekin myös omassa sydämessämme. Voimme huudahtaa Alman kanssa: ”Niin, ja tämän vuoksi minä kerskun, että kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen; ja tämä on minun iloni.”⁶ ■

VIITTEET

1. Joh. 15:16.
2. Joh. 20:21.
3. OL 138:57.
4. Ks. ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 84.
5. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2007, s.165.
6. Alma 29:9.

PAIKALLISIA UUTISIA

Isä-lapsi -leiri – laatuaikaa yhdessä

Jukka J. Laine

Tampereen vaarnan isille ja erityisesti 7–12-vuotiaille lapsille tarkoitettu leiri järjestettiin 1.–3. heinäkuuta 2010 toistamiseen Kuuskajaskarin linnakesaarella Raumalla. Sataman suulle, Rauman Merenkulkuoppilaitoksen edessä olevalle laituri-parkkipaikalle, kokoontuivat kaikki ilmoittautuneet leirin johtajan tarkistaessa saapuneet. Hyvässä järjestyksessä ja rauhallisesti

Anton ja Thomas Korolev ja Rami Parjanen aurinkoisella tykkikalliolla.

isät lapsineen astuivat reppuineen ja rinkkoineen saariston yhteysalukseen. Leirin johtaja Jukka Laine toivotti eri puolilta Suomea tulleet isät, pojat ja tyttäret tervetulleiksi aurinkoiselle Raumalle ja sen viehättävään ja viihtyisään saaristoon.

Aluksen viilettäessä reimarein merkittyä sataman väylää kiinnitimme huomiota muutamiin valtamerilaivoihin, jotka olivat lastaamassa Rauman tehtailla valmistettua selluloosaa ja paperia. Reilun puolen tunnin merimatkan jälkeen alus kiinnittyi Kuuskajaskarin laituriin, jossa emäntämme Sirpa Saarinen toivotti meidät tervetulleiksi saarilomalle.

Edessä oli majoittuminen kasarmirakennuksen 10 hengen tupiin, ystävät toistensa kanssa ja kuinka vaan – jokaiselle 93 leiriläiselle järjestyi oma vuode. Moni isä muisteli armeija-aikaansa

Jaskarissa. Tutustuttiin saareen ja merimaisemiin, mm. sydwestin suunnassa horisonttiin asti avautuvaan, auringossa kimaltelevaan Rauman mereen.

Ruokailuhetket olivat hyviä – lauloimme, kuuntelimme pyhien kirjoitusten kohtia ja pidimme rukoukset.

Veli Hilakari, joka toimi leirillä vaarnan edustajana, oli huolehtinut siitä, että leikki- ja urheiluvälineitä oli kaikkien käytettäväksi. Lapset katselivat ja ruokkivat mielellään saarella olevia vuohia, kukkoja ja kanoja, jotka syövät ruokailuista tähteiksi jääneitä ravinteita – emännän ekologista bioajattelua. Kasarmikioskista oli tietysti mukavaa ostaa makeisia ja juotavaa ja vaikka muistoesineitä.

Molempina iltoina kokoonnuimme iltanuotiolle, jossa kuuntelimme isien todistuksia evankeliumin mukaisen elämän tuomista kokemuksista, paistoimme lettuja ja käristimme makkaroita leirin johtajan hyräillessä nuotiolauluja mandoliininsa säestyksellä. Juha Rantanen vaarnan johtokunnasta toivotti saarelta lähtiessään iloisesti kaikille: ”Pitäkää hauskaa!” Parit huudot saivat rannat kaikumaan ja raikumaan. Tuleen katsomisen taika on ikuista, liekkien tuijotukseen ei väsy.

Aurinkoisiin kesäpäiviin kuului lisäksi suuri saariseikkailu, tykkiluolaan ja tulenjohtotorniin tutustuminen, isien ja lasten jalkapallo-ottelu, Martti Tuomisen kivipajaan tutustuminen, saunomista ja uintia.

Koska rukouksiimme oli vastattu, olivat ilmat aivan sopivat ja enimmäkseen oli aurinkoista. Isien ja lasten yhteinen leiri on hieno ja arvokas asia.

Mukana oli myös Eurajoen Olkiluodossa työskentelevä Anton Korolev-Büchmiller yhdessä poikiensa Thomasin ja Leonin kanssa.

”Oli unohtumaton päivä, kun tulimme koko perhe Saksasta Suomeen ja samana päivänä osallistuimme isä-lapsi-leiriin. Kieltä emme osanneet, mutta tunsimme kuuluvamme joukkoon ja saimme paljon ystäviä.

Muistamme ikuisesti vierailumme tykkibunkereissa sekä lettujen paistamisen iltanuotiolle. Saimme nähdä MM-jalkapallo-ottelun Hollanti-Ghana. Oli myös hienoa iltamyöhällä vaeltaa kesävalossa kylpevän saaren ympäri. Kiitämme suuresti loistavasta leiristä!” ■

Rakkauden täyttämä Fest i Nord

Elisa Koponen

Pohjoismaisten nuorten aikuisten Fest i Nord -tapahtuma järjestettiin tänä vuonna Lohjalla Etelä-Suomessa. Tapahtuman teema, ”Rakkauden yhdistävä side”, kuvasi hyvin 18–30-vuotiaiden nuorten aikuisten asennetta toisiaan ja evankeliumia kohtaan. Paikalle saapui 450 energistä nuorta 17 eri maasta.

Seuraavat Fest i Nordiin osallistuneiden kirjoitukset kuvaavat hyvin tapahtuman monipuolista antia. Evankeliumin mukaan elävien nuorten aikuisten positiivisuus ja lämminhenkisyys ilahduttivat kaikkia paikalla olleita.

Mukavaa ja rakentavaa yhdessäoloa

Riikka Vepsäläinen:

Fest i Nordia alettiin suunnitella jo viime vuoden puolella. Suunnittelutiimi koostui Helsingin vaarnan nuorista aikuisista sekä muutamista muista vapaaehtoisista. Tiimiämme johtivat Visa ja Kristiina Vorimo sekä Isto Felin ja Risto Leppänen.

Heinäkuun viimeisellä viikolla sitten istuin ilmoittautumispöydän takana. Olimme valmiina vastaanottamaan eri Pohjoismaista matkaavia nuoria aikuisia. Osallistujia saapui myös muun muassa Australiasta, Kanadasta ja Englannista. Tavoitteenani oli huomioida viikon aikana muita ihmisiä ja auttaa heitä sen sijaan että keskittyisin vain itseeni. Katsoin ohitse kulkevia ihmisiä ja näin, kuinka ystävät kohtasivat taas toisensa. Puheensorina täytti Lohjan lukion. Odotuksen tunne täytti mieleni ajatellessani hengellistä vahvistusta ja yhteisiä tansseja kansainvälisessä ilmapiirissä.

Nautin erityisesti joka-aamuista instituuteistamme, joissa meillä oli mahdollisuus kuulla temppeilähetyssaarnaajan vanhin Kim Johnsonin opetuksia. Tunsin Hengen vahvasti. Veli Johnson auttoi meitä kaikkia osallistumaan omalla tavallamme opetukseen. Opimme lisää temppeilin

merkityksestä elämässämme ja siitä, kuinka voimme parantaa suhdettamme taivaalliseen Isäämme.

Yksi Fest i Nordin kohokohdista oli Amazing Fest i Nord Race -kilpailu. Kilpailu koostui 15 rastista, jotka jokainen parinkymmenen hengen ryhmä kävi läpi. Muutamaa nyrjähtänyttä nilkkaa lukuun ottamatta monen mielestä jotkin Fest i Nordin parhaista kokemuksista saatiin kilpailun aikana.

Mormon Helping Hands -projektissa jakaannuimme eri kohteisiin. Osa poimi mustikoita, toiset raivasivat ja puhdistivat

VALOKUVA: MIRKKU KARIMO

ympäristöä. Itse kuului pieneen ryhmään, jonka kanssa ilahduttimme palvelukodissa asuvia vanhuksia. Kokemus oli palkitseva. Oli hienoa nähdä, kuinka se pieni valo, jota kykenimme jakamaan, saattoi merkitä niin paljon. Kun lauloimme ja seurustelimme näiden elämää nähneiden ihmisten kanssa, tunsin oloni hyvin nöyräksi.

Tämä oli kolmas kerta, kun sain osallistua Fest i Nordiin, ja myös antoisin. Uskon tämän johtuneen siitä, että opin hyvässä hengessä enemmän palvelemisesta ja niistä siunauksista, joita se voi tuoda. Tapahtuman eteen tehty työ palkittiin, kun näimme ihmisten nauttivan olostaan, pystyimme

Lohjan koulun juhlasali täynnä nuoria aikuisia kuuntele-massa Louis Weidmannin esitystä.

nuoria aikuisia kokoontuneena yhteen kuuntelemaan evankeliumin opetuksia ja tuntee Pyhän Hengen läsnäolo.

Hengelliset luokat ja todistuskokous pidettiin torstaina. Olin ajatellut aiemmin, etten varmasti sano mitään kömpelöllä englannillani kaikkien kuullen. Onneksi kuitenkin viisastuin hieman ja ymmärsin, ettei minun tarvitse puhua englantia täydellisesti voidakseni jakaa muiden kanssa todistukseni evankeliumista.

Tapahtuma oli todella hyvin järjestetty. Tansseissa oli joka ilta erilaisia hauskoja teemoja, ja päiväluokat auttoivat kehittämään uusia taitoja. Keskiviikon toiminnoissa oli kilpailuhenkeä.

auttamaan muita ja kaikki tuntui lokahtavan kohdalleen.

Yksi mieleenpainuvimmista kokemuksistani olikin saada vahvempi todistus siitä, että Herra siunaa ja auttaa meitä, kun pyrimme parhaamme mukaan hoitamaan oman osamme. Teemana oli rakkauden yhdistävä side, ja oli upeaa nähdä 450 nuoren aikuisen vahvistavan toisiaan, todistustaan ja ystävyysuhteitaan.

Pia Kuoppala:

En ole kahtena aikaisempana vuonna tullut lähteneeksi Fest i Nordiin, eikä se alun perin ollut suunnitelmistani tänäkään vuonna. Olen kuitenkin iloinen, että lähdin. Sain viettää upean viikon yhdessä parhaan ystäväni ja sisareni kanssa. He ovat molemmat minulle hyvin rakkaita, ja olen onnellinen siitä, että saan jakaa tiedon evankeliumista heidän kanssaan.

Meillä oli joka aamu tilaisuus kokoontua kuuntelemaan veli Johnsonin hengellistä opetusta. Hän on hurmaava vanha mies, joka tietää valtavan paljon evankeliumista ja osaa kertoa siitä hauskaasti, koskettavasti ja ymmärrettävästi. Oli ihanaa nähdä niin suuri joukko kirkon

VALOKUVA: MIRKKU KARIMO

Ryhmässä suoritettiin erilaisia tehtäviä uimahypyistä ihmispyramidin muodostamiseen ja arvoitusten ratkaisemiseen. Maiden väliset jalkapallo-ottelut oli jaettu kahdelle päivälle. Kaikki saivat osallistua pelikentältä tai katsomosta käsin.

Meillä oli mahdollisuus kokea auttamisen iloa palvelutempauksen kautta. Tempaus toi myös näkyvyyttä kirkolle, kun satapäinen joukko nuoria vaelsi kaupungin läpi keltaisissa Mormon Helping Hands -liiveissään.

Jungle Night -tanssiaiset oli yksi suosikki-toiminnoista.

VALOKUVA: JOHANNES KOPONEN

Nuoret aikuiset olivat iloisia, ystävällisiä ja hymyileviä aamusta iltaan. Tuskin missään muualla kuin kirkon tapahtumissa näkee sellaista. Olen kiitollinen kaikille niille, jotka olivat järjestämässä tapahtumaa. He tekivät mahdolliseksi sen,

Tässä toiminnassa tarvittiin vähän enemmän vaatetusta.

että suuri joukko nuoria aikuisia sai viettää viikon yhdessä suurimpana huolenaan se, mitä pukea päälle minäkin päivänä.

Juha Toropainen:

Fest i Nord oli kokemuksena mahtava pienistä alkuvaikeuksista huolimatta. En turhaan odottanut tätä tapahtumaa puolta kesää. Ensimmäinen ja toinen päivä menivät ihmetellessä väen paljoutta ja sitä, että kuuli ympärillään vain englantia ja muita kieliä. Vähitellen kuitenkin totuin siihen, kun tutustuin uusiin ihmisiin.

Kolmas ja neljäs päivä olivat viikon parhaat. Todistuskokouksessa sain mahdollisuuden kuulla hienoja todistuksia, joita en unohda ikinä. Henki oli vahvasti läsnä. Muuten rauhallisen päivän päätteeksi oli rauhattomat ja koko viikon parhaat Jungle Night -tanssit. Live DJ:t olivat todella hieno lisä.

Neljännän päivän luokista jäi mieleeni How to meet the parents -luokka, jossa muutama osallistuja pääsi kokeilemaan, millainen tilanne tyttö- tai poikaystävän vanhempien tapaaminen voi olla. Illan Jazz Club -tanssiaiset olivat jälleen loistava mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin.

Tapahtuma oli mieleenpainuva. Parasta oli se, että meitä kaikkia yhdisti erinomaisin kuviteltavissa oleva asia: kirkko ja usko Jeesukseen Kristukseen.

Tätä Fest i Nord on meille – osanottajien kommentteja

”Akkuja lataava ja voimaa antava tapahtuma. Luo tunteen kollektiivisuudesta nuorten aikuisten kesken Pohjoismaissa. Tuntee, että kuuluu enemmistöön eikä ole yksin uskonsa kanssa. Hengellisesti kohottava.”

”Kestävyys testataan niin tanssilattialla, futiskentällä, ihmissuhteissa kuin todistuskokouksessakin.”

”Kesän kohokohta, jolloin saa hengata nuorten aikuisten kanssa, joilla on samat arvot!”

”Parasta on yleensä ollut, kun on karannut kaveriporukan kanssa kaupungille tai rannalle. Tai sitten matkat suomalaisten kanssa.”

”Kansainvälisissä tunnelmissa arkea

rikkomassa. Mukavaa ja rakentavaa yhdessäoloa samankaltaisten ihmisten seurassa.”

”Sitä oli odotettu kaksi vuotta, eikä sekuntiaakaan siitä ollut turhaa. Fest i Nord oli parempi kuin olisin uskaltanut toivoa.”

”Tanskassa oli ihan kiva ilta se, kun oli tuotu hiekkaa koulun pihalle ja oli beach-meininki. Nyt ainakin Jungle Night oli onnistunut. Siellä oli rento meininki, ja lyhyessä ajassa ehti vähän heittää small talkia ja tutustuakin joihinkin.”

Numerotietoa Fest i Nordista:

- 1 osallistujien haastattelu Yle TV:n pääuutisissa
- 2 artikkelia paikallisissa sanomalehdissä
- 5 päivää – tapahtuman kesto
- 17 kansallisuutta mukana
- 40 luokkahuonetta majoitustiloina
- 450 osallistujaa
- 550 jäätelötuuttia syötiin jalkapallon finaalien aikana
- 1966 – ensimmäinen Fest i Nord Tukholmassa. ■

Nuoret aikuiset näkyivät hyvin Lohjan kaupunkikivassa keltaisine liiveineen osallistuesaan Mormon Helping Hands -palveluprojekteihin.

JÄSENTEN KERTOMAA

Teimme läpi elämän kestävän päätöksen

Mihail Zaretski, Helsingin temppele

Menimme naimisiin vuonna 1976. Meille syntyi tyttäreemme Julia. Olimme erittäin onnellisia viettäessämme suurimman osan ajastamme yhdessä. Minä työskentelin tapa-turma-aseamalla sydänlääkärinä. Vaimoni Valentina työskenteli terapeuttina. Monien vuosien ajan me teimme työtä, josta todella pidimme, pelastaen monien ihmisten hengen.

Meidän yhteistä ja onnellista elämäämme synkisti kuitenkin tyttäreemme menetys hänen jättäessään tämän maailman vuonna 1991. Siitä lähtien elimme elämäämme pimeydessä. Elämässämme ja sydämessämme asui tyhjyys. Ajattelimme, että olimme menettäneet tyttäreemme ikuisiksi ajoiksi. Nämä tunteet ja tämä elämä jatkuivat melkein neljä vuotta! Mutta taivaallinen Isä rakastaa meitä, ja Hän lähetti luoksemme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajat. Syyskuussa 1994 tapasimme lähetyssaarnaajat kadulla. He kysyivät meiltä muutamia kysymyksiä uskosta, Jumalasta ja perheestä ja näyttivät meille Mormonin kirjan ja lukivat kohdan Moosia 4:13–15. Sovimme sitten tapaavamme uudemman kerran.

Keskustelun aikana minut valtasi nopeasti vahva tunne Jumalan rakkaudesta, niin että minun oli vaikea pidätellä ilon kyneleitä. Ennen sitä tiesin, että minua rakastavat vanhempani, vaimoni ja tyttäreni. Mutta tämä oli toisenlainen tunne, jota en ollut aikaisemmin kohdannut. Se oli Herran rakkaus, joka välittyi meille lähetyssaarnaajista Pyhän Hengen kautta. Ensimmäisen keskustelun lopussa vanhimmat kysyivät minulta, pidinkö siitä, mistä olimme keskustelleet, ja halusinko jatkaa opetusta. Otin kutsun vastaan iloiten, ja niin jatkoimme keskustelua.

Tietämättäni minusta tuli myös lähetyssaarnaaja vaimolleni. Usein keskustelujen aikana vaimoni oli töissä, ja siksi kerroin hänelle myöhemmin kaikki keskustelut. Hän alkoi lukea Mormonin kirjaa ja tuntea halua päästä kasteelle.

Jo keskustelujen aikana meidän elämämme

alkoi hiljalleen muuttua. Usko syytti sydämeemme ja sieluumme. Aloimme saada tietoa ”rivi rivin päälle”. Saadessamme tietää pelastussuunnitelmasta ja ikuisesta perheestä halusimme tietää entistä enemmän, ja uskomme vahvistui. Lukiessamme Mormonin kirjaa ja kuunnellessamme keskustelua olin entistä enemmän vakuuttunut siitä, että haluan lähetyssaarnaajien viestin tulevan osaksi elämäni, ellei jopa koko elämäkseni.

Minut kastettiin 11. joulukuuta 1994 Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoon. Samana iltana kasteeni jälkeen vaimoni kysyi minulta, että ymmärränkö tänään tehneeni koko elämäni tärkeimmän teon. Ei tämä päätös ollut vain hetkellinen vaan koko elämän kestävä! Ja silloin ymmärsin todella, että kaste tässä kirkossa on läpi elämän kestävä päätös!

6. elokuuta 1995 kastoin vaimoni.

Koko sielumme voimin aloimme työskennellä päästäksemme temppeleihin ja voidaksemme tehdä välttämättömät toimitukset itsemme, tyttäreemme ja kuolleiden sukulaistemme puolesta. Marraskuussa 1996 saavuimme Tukholman temppeleihin. Tehtyämme toimitukset tyttäreemme puolesta Valentina tunsu, kuinka tyttäreemme otti nuo toimitukset vastaan. Kun meidät oli sinetöity ajaksi ja iankaikkisuudeksi ja tyttäreemme oli sinetöity meihin, olimme entistä vakuuttuneempia siitä, että taivaallinen Isä rakastaa meitä. Kuinka onnellisia olemmekaan tietäessämme, että olemme Hänen lapsiaan, ettemme ole yksin vaan Hän on aina vierellämme ja haasteellisina aikoina Hän kantaa meitä käsivarsillaan.

Sen jälkeen pyrimme 2–4 kertaa vuodessa vierailemaan temppeleissä tehdäksemme taivaallisen Isämme työtä ja ollaksemme Hänen palvelijoitaan. Vuodesta 1997 lähtien Valentina alkoi unelmoida mahdollisuudesta palvella Herran temppeleissä. Hän palveli eri tehtävissä: Apuyhdistyksen opettajana ja johtokunnan neuvonantajana, Alkeisyhdistyksen johtajana, 8 vuotta seurakunnan Apuyhdistyksen johtajana ja kotikäyntityön ohjaajana.

Mihail ja Valentina Zaretski

Tietenkin hän myös toimi kotikäyntisisarena. Auttaessaan muita hän tunsu aina iloa. Hän rakasti tehtäviään ja tiesi, että taivaallinen Isä tukee ja auttaa häntä aina, jos hän tekee oman osansa.

Vuosien aikana minä palvelin eri tehtävissä, jotka rikastuttivat hengellisyttäni. Palvelin seurakunnan johtajana, Pietarin piirin johtajana ja Pietarin lähetykentän johtajan neuvonantajana.

Me tiedämme, että taivaallinen

Isä on ihmeiden Jumala. Näitä ihmeitä on elämässämme ollut monia. Yksi niistä sattui vuonna 2000, kun meidät kutsuttiin Tukholman temppeleihin temppeleilyöntekijöiksi. Ja Helsingin temppeleihin vihkimisen jälkeen vuonna 2006 meidät kutsuttiin sinne temppeleilyöntekijöiksi.

Olemme tavanneet profeetta Gordon B. Hinckleyn kaksi kertaa elämämme aikana. Ensimmäisen kerran vuonna 2002 Moskovassa, kun hän tapasi kirkon jäseniä Venäjällä, ja toisen kerran ollessamme Helsingin temppeleihin vihkiäisissä. Kohdallamme osui suuri kunnia, kun saimme istua profeetan vieressä vihkimistilaisuudessa ja sain lausua alkurukouksen. Tulen ikuisesti muistamaan tuon ilon, tuon valloittavan tunteen ollessamme profeetan vieressä, nähdessämme ja kuullessamme hänet.

Huhtikuussa 2009 tapasimme Pietarin lähetykentän johtajan, ja hän kertoi, että Herra kutsuu meidät kokoaikaisiksi lähetyssaarnaajiksi Helsingin temppeleihin. Se oli todella iloinen uutinen. Me riemuitsimme siitä, että Herra rakastaa meitä niin paljon, että kutsuu meidät palvelemaan Hänen huoneeseensa. Meidät valtasi kuitenkin huoli siitä, pärjäämmekö kutsumuksessamme. Aloitimme kuitenkin valmistautumisen tietäen, että ”Herra ei anna käskyä ihmislapsille valmistamatta heille mahdollisuutta suorittaa sitä, mitä Hän käskää heidän tehdä” (1. Nefi 3:7). Emme voi aina tietää, mikä on meille parasta, mutta Herra tietää. Olemmehan taivaallisen Isämme hengellisiä poikia ja tyttäriä. Ja rakastavan isän tavoin Hän haluaa lastensa olevan onnellisia, ei ainoastaan

tässä elämässä, vaan myös tulevaisuudessa ja ikuisuudessa.

Marraskuun 2. päivästä 2009 lähtien olemme palvelleet Helsingin temppelissä. Me todella pidämme Suomesta, sen suurenmoisesta luonnosta ja mahtavista myöhempien aikojen pyhistä. Tulemme aina säilyttämään sydämessämme muiston maastanne, rakkaudestanne ja osoittamastanne hyvyydestä meitä kohtaan.

Joulukuussa 2009 temppelinjohtaja Haikkola, joka toimi profeetta Thomas S. Monsonin alaisuudessa, asetti minut ylipapin virkaan, ja minut kutsuttiin palvelemaan sinetöijänä temppelissä. Avioliiton sinetöiminen iankaikkisuudeksi on yksi tärkeimmistä toimituksista temppelissä, ja se mahdollistaa korotuksen ja pääsyn selestiseen valtakuntaan. Tunnen valtavaa vastuuta suorittaessani näitä toimituksia. Kuten Mormonin kirjassa sanotaan: ”Minä annan sinulle voiman, niin että, mitä sinä sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa”.

Me todistamme, että Herra elää ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on tosi kirkko. Temppelin pelastavat toimitukset ovat välttämättömiä korotuksellemme ja pelastuksellemme. Tulkaa temppeliin ja nauttikaa tästä työstä. ■

Lähetystyön aloittaneita

Johannes Koponen Hyvinkään seurakunnasta aloitti syyskuussa 2010 lähetystyön Provon lähetyskentällä Utahissa Yhdysvalloissa.

LEMPIKOHTANI PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

Moroni, luku 7

Rolle R., Espoon 2. seurakunta

Tässä luvussa Mormon, yksi viimeisistä profeetoista, puhuu uskollisille nefiläisille ja opettaa

heille muutamista tärkeistä evankeliumin opinkappaleista. Aluksi hän puhuu hyvän tekemisestä ja rukoilemisesta vakain aikein. Aina kun luen tätä lukua, sydämeeni tulee halu tehdä hyvää kaikille ja jaksan rukoilla palavasti enkä vain sanoja nopeasti sanoen (kuten joskus väsyneenä käy).

Rolle R.

Seuraavaksi Mormon opettaa meille, miten voimme erottaa hyvän pahasta. Tässä luvussa se on kerrottu niin selkeästi kuin vain olla ja voi. Nimittäin kaikki, mikä on hyvää ja lähentää meitä kohti Kristusta, on Jumalasta, ja mikä ei, se on paholaisesta.

Lopuksi Mormon opettaa kolmesta hyvin tärkeästä ominaisuudesta, joita ilman emme voi pelastua. Hän puhuu uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Ja aina lukiessani näistä ominaisuuksista saan halun olla parempi ihminen. Yritän lukea tätä lukua mahdollisimman usein, koska tämän luvun lukeminen auttaa minua olemaan parempi ihminen, muistamaan tehdä hyvää aina vakain aikein ja tuntemaan pääseväni lähemmäksi Kristusta, mikä tuo rauhaa ja iloa sielulleni. Nehän ovat pyhien kirjoitusten tarkoitukset. ■